

der Opferlöffel zum Schöpfen und Ausgießen des Schmalzes: कृविर्भर-
त्यमये घृताची RV. 3, 6, 1. 19, 2. 4, 6, 3. 5, 28, 1. 6, 63, 4. 7, 1, 6. 84, 1. AV.
13, 1, 27. उच्येच्छं मनसो घृताची: 7, 43, 4. — Sarasvatī RV. 5, 43, 11.
von Kühen Âçv. Gṛh. 2, 10. Rossen: अयुक्तं सुप्तं कृतिः सधस्याया ई
वहति सूर्यं घृताची: RV. 7, 60, 3. von den दिग्: सविश्वाचीरुभि चष्टे घृ-
ताचीरुत्तरा पूर्वमपरं च केतुम् 10, 139, 2. — AV. 9, 1, 4. — 2) subst. a)
die Nacht als die thauige: वेदं वै रात्रि ते नामं घृताची नाम वा अस्ति AV.
19, 48, 6. Naigh. 1, 7. — b) eine Schlangenart (wie Fett glänzend) AV.
10, 4, 24. — c) N. pr. einer Apsaras Halā. im ÇKDr. Vāṇi zu H. 183.
VS. 13, 18. Indr. 2, 29. MBh. 1, 4821. Hariv. 7226. 12475 (वेदिकी). 12691.
R. 2, 91, 17. Brahma-P. 31, 11. geliebt von Bharadvāja MBh. 1, 5103.
fgg. von Vjāsa 12, 12188. fgg. von Viçvāmitra R. 4, 35, 7. Gemahlin
Pramati's und Mutter Ruru's MBh. 1, 871. 13, 2004. Gemahlin Rau-
drāçva's Hariv. 1638. Buṅ. P. 9, 20, 5 (vgl. MBh. 1, 3698). Kuçānā-
bha's R. 1, 34, 11.

घृताचीगर्भसंभवा (घृताची - गर्भ + संभव) f. grosse Kardamomen Rāṅ. im ÇKDr.

घृतान्न (घृत + अन्न) adj. Schmalz geniessend: Agni RV. 7, 3, 1. Mitra-
Varuṇa 6, 67, 8.

घृतार्चिस् (घृत von 2. घृ + अर्चिस्) m. das lodernde Feuer MBh.
14, 1737.

घृतावनि (घृत + अवनि) f. die mit Ghr̥ta bestrichene Stelle (am
Opferpfosten) H. 823.

घृताव्यूह (घृत + व्यूह) adj. = घृतवृद्ध, von Himmel und Erde RV. 6,
70, 4.

घृतसुति (घृत + आसुति) adj. dem der Ghr̥ta-Trank gehört: Mitra-
Varuṇa RV. 1, 136, 1. Vishṇu 136, 1. Indra-Vishṇu 6, 69, 6.

घृतान्नवन (घृत + आन्नवन) adj. dem das Ghr̥ta-Opfer gehört: Agni
RV. 1, 12, 5. 43, 3. 8, 63, 5.

घृतान्नत (घृत + आन्नत) adj. dem Ghr̥ta geopfert wird: Agni AV.
4, 23, 3. 13, 1, 12, 28.

घृतान्नति (घृत + आन्नति) f. Ghr̥ta-Opfer Çat. Br. 2, 2, 4. Âçv.
Gṛh. 3, 3.

घृताह्न (घृत + आह्न) m. das Harz der Pinus longifolia Trik. 2, 6,
37. घृताह्नय (so ist zu lesen) m. dass. H. c. 132.

घृतिन् (von घृत) adj. Ghr̥ta enthaltend: गङ्गा MBh. 13, 1840.

घृतेषु (von घृत) m. N. pr. eines Sohnes des Raudrāçva (vgl. घृताची)
VP. 447. Nach anderen Autorr.: कृतेषु oder कृकणेषु.

घृतेली f. Schabe H. 1207. — Im Anfange ist घृत zu erkennen; vgl.
तैलपायिका.

घृतेद (घृत + उद) adj. Ghr̥ta zum Wasser habend, m. ein solches
Meer R. 4, 40, 49. 51. Buṅ. P. 5, 1, 34. 20, 13.

घृतौदन (घृत + औदन) m. mit Ghr̥ta begossener Reis P. 2, 1, 34, Sch.
घृत्य (von घृत) adj. aus Ghr̥ta bestehend: यस्ते घृत्यो भागः TS. 2, 4,
5, 2. आहुति Çat. Br. 3, 6, 2, 19. 4, 4, 2, 7.

घृतसतमम् m. N. pr. eines Mannes Agni-P. in VP. 406, N. 10. — Of-
fenbar eine falsche Form, für die viell. गृतसतम zu lesen ist.

घृतसमद falsche Lesart für गृतसमद VP. 406 und N. 7. 8.

घृत्यु (von 1. घर्ष) adj. munter, lustig, ausgelassen; von den Winden
RV. 1, 64, 2. मोञ्ज्हे 6, 46, 4. घृत्यु ये निनिनुः सखायम् 10, 27, 6. 144, 3.

घृष्टि (von 2. घर्ष) 1) m. Eber AK. 2, 5, 2. Trik. 3, 3, 96. H. 1288. an.
2, 89. Med. f. 12. Vgl. गृष्टि, घृष्टि. — 2) f. a) das Reiben, Zerreiben. —
b) Wetteiferer Trik. H. an. Med. — c) N. zweier Pflanzen: a) = वाराही
(s. d.) AK. 2, 4, 5, 16, Sch. Nach ÇKDr. ist गृष्टि die Variante und घृष्टि
die Lesart des Textes. Da der Text den Eber घृष्टि nennt, müsste auch
die nach ihm benannte Pflanze eben so geschrieben werden. — ß)
Clitorea Ternatea Lin. (विभुक्रान्ता) H. an. Med.

घृष्टिला f. eine der Hemionitis cordifolia nahe verwandte Pflanze
Ratnam. 11.

1. घृष्टि (von 1. घर्ष) adj. = घृत्यु: die Marut RV. 1, 85, 1. 37, 4. 166,
2. वृषभ 3, 46, 1. युतो वाजाय घृष्टये 4, 31, 6. 9. 7, 93, 2. Agni 4, 2, 13. मद्
8, 33, 12. 9, 16, 1. 2, 8. सोमो: 21, 1. 101, 8.

2. घृष्टि (von 2. घर्ष) m. = घृष्टि Eber Uṇ. 4, 57.

घृष्टिराधस् (1. घृष्टि + राधस्) adj. laetitia gestiens, von den Marut
RV. 7, 39, 5.

घेचुलिका f. ein essbares Knollengewächs, Arum orizense Roxb. (क्रौ-
ञ्चदन) Ratnam. im ÇKDr. घेचुली f. dass. Med. n. 178.

घोङ्ग (?) m. intermediate space Wils.

घोट m. = घोटक Pferd Rāṅ. im ÇKDr.

घोटक 1) m. Pferd AK. 2, 8, 2, 11. H. 1232. PAÑĀT. 254, 23. धवल^०
Uṇ. 3, 40, Sch. — 2) f. घोटिका a) Stute Wils. — b) Cucumis utilis-
simus Roxb. (कर्कटी) Rāṅ. im ÇKDr. Vgl. तुरंगी.

घोटकमुख (घो^० + मुख) m. N. pr. eines Mannes Pravāradh. in Verz.
d. B. H. 37.

घोडाचोलिन् m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 647.

घोणस m. = गोनस eine Schlangenart H. 1306. घोनस ÇKDr. und
Wilson.

घोणा f. Nase AK. 2, 6, 2, 40. H. 380. Suçr. 1, 342, 16. 2, 108, 3. Māñk.
35, 10. घोणोन्नतं मुखम् 144, 18. प्रचाणघोण Draup. 7, 7. MBh. 4, 2301. 15,
660. प्रलम्बोऽल्लचारुघोण 1, 7082. Schnauze (eines Pferdes) AK. 2, 8,
2, 17. MBh. 6, 3390. Schnabel (einer Eule) MBh. 10, 38. Am Ende eines
adj. comp. f. घा gaṇa क्रोडादि zu P. 4, 1, 56. — Wohl aus घोणा ent-
standen.

घोणान् (von घोणा) m. Eber AK. 2, 5, 2. H. 1288.

घोण्टा f. eine Art Zizyphus, = वदर, वदरी Trik. 3, 3, 96. H. an. 2,
89. Med. f. 13. = गोपघोण्टा Ratnam. 253. die Frucht dieses Baumes AK.
2, 4, 2, 17. Betelnussbaum 5, 34. Trik. H. an. Med. °फल Suçr. 2, 103, 16.
°फल m. eine best. Pflanze, s. u. गोरक्षमू.

घोनस s. u. घोणस.

घोर Uṇ. 3, 64. 1) adj. f. घ्रा a) ehrfurchtgebietend, scheueinflussend,
hehr; von Göttern RV. 1, 167, 4. 169, 7. 2, 12, 5. 4, 6, 6. 16, 17. 6, 61, 7.
67, 4. 7, 66, 13. von den Aṅgiras 10, 108, 10. ऋषयः AV. 2, 34, 4. (इन्द्रः)
घोरः सन्क्रतो जनिष्ठा घषोऽहः RV. 7, 28, 2. 20, 6. — b) grausig, furchtbar
(Gegens. शिव, शान्त) AK. 1, 1, 2, 20. H. 303. an. 2, 415. Med. r. 30. तनूः
TS. 2, 2, 2, 3. Çat. Br. 12, 8, 2, 11. R. 3, 8, 12. त्रय M. 7, 121. आकृति Hit.
34, 20. चतुः AV. 4, 9, 6. 19, 33, 3. इषुः 5, 18, 15. गदा MBh. 1, 8200. अस्त्र